

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 608/2022-38

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **AB REAL, s. r. o., Košice.**, Garbiarska 2, Košice, IČO 31 698 115, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Daniel Blyšťan s. r. o., Thurzova 6/A, Košice, IČO 47 231 785, proti postupu Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. VII/2 Gv 268/17/1000 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní sp. zn. VII/2 Gv 268/17/1000 **bolo porušené** právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.
2. Sťažovateľke **p r i z n á v a** finančné zadosťučinenie **1 000 eur**, ktoré **je** jej Úrad špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky **p o v i n n ý** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
3. Úrad špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky **je p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľke trovy konania **493,10 eur** a zaplatiť ich jej právnomu zástupcovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Ústavnej sťažnosti vo zvyšnej časti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Uznesením č. k. IV. ÚS 608/2022-9 z 29. novembra 2022 prijal ústavný súd v celom rozsahu na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť sťažovateľky doručенú ústavnému súdu 2. júna 2022. V predmetnej ústavnej sťažnosti sa sťažovateľka domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1, základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných

prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení so základným právom na ochranu vlastníctva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a právom na ochranu majetku podľa čl. 1 ods. 1 a 2 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „úrad špeciálnej prokuratúry“) v označenom konaní, a to konkrétne postupom pri rozhodovaní o návrhu na zrušenie zaistenia majetku podľa § 96a ods. 8 Trestného poriadku. Sťažovateľka žiada, aby ústavný súd prikázal úradu špeciálnej prokuratúry konať bez zbytočných prieťahov a priznal sťažovateľke primerané finančné zadost'učinenie 10 900 eur.

2. Uvedené uznesenie bolo prijaté vo IV. senáte ústavného súdu zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu a Ivana Fiačana (sudca spravodajca). Po prijatí Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na rok 2023 (ďalej len „rozvrh práce“, dostupný na webovom sídle ústavného súdu) sa sudca spravodajca Ivan Fiačan od 1. januára 2023 stal členom III. senátu ústavného súdu. V zmysle čl. II bodu 5 a čl. XI bodu 1 rozvrhu práce je preto na rozhodnutie vo veci príslušný III. senát ústavného súdu v zložení uvedenom v záhlaví tohto nálezu.

3. Z ústavnej sťažnosti, jej príloh a zo spisu úradu špeciálnej prokuratúry zistil ústavný súd nasledovný skutkový stav:

4. Sťažovateľka je vlastníčkou nehnuteľností zapísaných na [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ], nachádzajúcich sa v katastrálnom území Letná, okres Košice I, obec Košice-Staré Mesto. Tieto boli zaistené uznesením úradu špeciálnej prokuratúry č. k. VII/2 Gv 268/17/1000-118 z 12. marca 2019 podľa § 50 ods. 1 písm. c) bodov 1 a 2 Trestného poriadku pre účely uspokojenia nároku poškodeného – obchodnej spoločnosti RAPID LIFE ŽIVOTNÁ POISŤOVŇA, a. s. v konkurze, v rámci trestného konania vedeného proti viacerým obvineným (medzi nimi aj konateľovi sťažovateľky) pre zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku.

5. Sťažovateľka sa po prvýkrát domáhala zrušenia zaistenia nehnuteľností v jej vlastníctve návrhom zo 7. januára 2021 (návrh č. 1), ktorý vybavil prokurátor listom zo 14. januára 2021 tak, že jej nevyhovel. Sťažovateľka sa opakovane návrhom z 20. marca 2021 domáhala zrušenia zaistenia nehnuteľností (návrh č. 2), v ktorom namietala aj spôsob vybavenia jej predchádzajúceho návrhu nie rozhodnutím, ale len listom prokurátora. O návrhu č. 2 rozhodol prokurátor úradu špeciálnej prokuratúry uznesením z 24. marca 2021 tak, že ho ako nedôvodný zamietol. O včas podanom opravnom prostriedku rozhodoval špeciálny prokurátor, ktorý sťažnosť sťažovateľky uznesením zo 6. júla 2021 ako nedôvodnú zamietol.

6. V poradí tretím návrhom podaným 23. augusta 2021, ktorý neskôr doplnila 27. augusta 2021, sa sťažovateľka opätovne domáhala zrušenia zaistenia nehnuteľností v jej vlastníctve (návrh č. 3), v súvislosti s vybavením ktorého namieta porušenie svojich práv touto ústavnou sťažnosťou. Z dozorového spisu úradu špeciálnej prokuratúry ústavný súd zistil, že 23. augusta 2021 a 25. augusta 2021 podali obvinení v trestnom konaní návrhy na postup podľa § 363 Trestného poriadku. Tieto návrhy boli postúpené z Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej aj „generálna prokuratúra“) na úrad špeciálnej prokuratúry spolu s výzvou na predloženie spisu do 10., resp. do 15. októbra 2021.

7. Prokurátor si 31. augusta 2021 vyžiadal od vyšetrovateľa vyšetrovací spis, ktorý mu bol predložený 7. septembra 2021. Následne úrad špeciálnej prokuratúry 14. septembra 2021 postúpil svoje vyjadrenie a vyšetrovací a dozorový spis prokuratúry na generálnu prokuratúru na postup podľa § 363 Trestného poriadku.

8. Po márnom uplynutí dvoch mesiacov podala sťažovateľka 18. októbra 2021 návrh na preskúmanie zákonnosti konania, v ktorom žiadala preskúmať postup dozorujúceho prokurátora pri vybavovaní návrhu na zrušenie zaistenia majetku, a to z dôvodu prietáhov v konaní úradu špeciálnej prokuratúry, ktorá bola v zmysle zákonnej úpravy § 96a ods. 8 Trestného poriadku povinná rozhodnúť o takomto návrhu bezodkladne. Po preskúmaní veci špeciálny prokurátor v odpovedi z 10. novembra 2021 vyhodnotil sťažnosť sťažovateľky ako nedôvodnú, keďže dospel k záveru, že postup dozorujúceho prokurátora bol správny a zákonný a neboli zistené také skutočnosti, ktoré by si vyžadovali prijatie opatrení zo strany nadriadeného prokurátora. Nedodržanie lehoty na rozhodnutie o návrhu sťažovateľky bolo spôsobené tým, že od 14. septembra 2021 sa celý vyšetrovací spis, ako aj celý obsah dozorového spisu nachádza na generálnej prokuratúre na účely rozhodnutia o návrhoch jednotlivých obvinených v trestnej veci na postup podľa § 363 Trestného poriadku, ktoré boli úradu špeciálnej prokuratúry doručené v priebehu augusta a septembra 2021. Vzhľadom na to dozorujúci prokurátor nedisponoval žiadnym spisovým materiálom, na základe ktorého by mohol o návrhu sťažovateľky rozhodnúť.

9. Ku dňu podania ústavnej sťažnosti 2. júna 2022 už doba, počas ktorej úrad špeciálnej prokuratúry nerozhodol o návrhu sťažovateľky na zrušenie zaistenia jej majetku, predstavovala obdobie viac ako 9 mesiacov.

10. Prokurátor úradu špeciálnej prokuratúry o návrhu sťažovateľky na zrušenie zaistenia nehnuteľností v jej vlastníctve z 23. augusta 2021 (doplnenom 27. augusta 2021) rozhodol uznesením č. k. VII/2 Gv 22/23/1000-2 zo 4. januára 2023 tak, že ho ako nedôvodný zamietol.

II.

Argumentácia sťažovateľky

11. Sťažovateľka argumentuje, že doba konania o návrhu na zrušenie zaistenia nehnuteľností stanovená zákonným ustanovením § 96a ods. 8 Trestného poriadku, ktoré sa zásadným spôsobom dotýka vlastníckeho práva, je normovaná zákonodarcom ako „bezodkladná“, čo podľa nej evokuje naliehavosť rozhodnutia o danom návrhu. Doba nekonania úradu špeciálnej prokuratúry, ktorá ku dňu podania ústavnej sťažnosti predstavovala 9 mesiacov, je nielen v zjavnom rozpore so zákonným príkazom a predstavuje porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ale sťažovateľka ju považuje aj za účelový nástroj na nezákonné obmedzovanie základného práva vlastníť majetok, a preto dochádza aj k zrejmemu zásahu do základného práva na ochranu vlastníctva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 ods. 1 a 2 dodatkového protokolu.

12. Žiadanú výšku finančného zadosťučinenia sťažovateľka odôvodňuje tým, že obmedzenie jej vlastníckeho práva naruša bežný chod jej podnikateľskej činnosti, pričom nevie, či by mala, prípadne nemala do predmetných nehnuteľností investovať, a tak ich zveľaďovať. Konkrétnu výšku

finančného zadost'učinenia vyčíslila ako 1 % z hodnoty nehnuteľností, a teda požaduje priznať sumu 10 900 eur.

III.

Vyjadrenie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a replika sťažovateľky

13. K ústavnej sťažnosti sa vyjadrila generálna prokuratúra, ktorá opísala priebeh relevantnej časti trestného konania. Ako sama generálna prokuratúra uvádza, k vydaniu rozhodnutia, ktoré svojím návrhom na zrušenie zaistenia nehnuteľností z augusta 2021 iniciovala sťažovateľka, došlo s výrazným časovým odstupom. Vzniknuté prierahy pri rozhodovaní prokurátora úradu špeciálnej prokuratúry však považuje za sčasti objektívne. Žiadosť sťažovateľky nebolo možné vyhodnotiť bezodkladne, keďže v danom čase sa komplexný spisový materiál vrátane dozorového spisu nachádzal na generálnej prokuratúre, ktorá konala aj o návrhu sťažovateľky na zrušenie právoplatného uznesenia o zamietnutí jej predchádzajúcej žiadosti o zrušenie zaistenia nehnuteľností. Spisy boli úradu špeciálnej prokuratúry vrátené až v decembri 2021.

14. Na úrade špeciálnej prokuratúry v tom čase došlo tiež k opakovanej a nevyhnutnej zmene prokurátora vykonávajúceho dozor nad dodržiavaním zákonnosti v prípravnom konaní v tejto trestnej veci. Za nemenej významnú okolnosť označila generálna prokuratúra aj rozsiahly počet podaní obvinených, ktoré si vyžadovali neodkladné úkony zo strany prokurátora úradu špeciálnej prokuratúry, ale aj generálnej prokuratúry. Vyšetrovací spis spolu s dozorovým spisom bol tiež viackrát predkladaný generálnej prokuratúre pre účely vypracovania vyjadrení k ústavným sťažnostiam obvinených. Na záver generálna prokuratúra zdôraznila, že v rámci výkonu dozoru prokurátora je tento povinný v priebehu celého prípravného konania skúmať trvanie dôvodov zásahu do práv subjektov dotknutých trestným konaním vrátane zaisťovacích úkonov a ak zistí skutočnosti odôvodňujúce zrušenie zaistenia nehnuteľností, musí ich bezodkladne zohľadniť bez ohľadu na to, či sa oprávnená osoba domáha zrušenia ich zaistenia.

15. Sťažovateľka ústavnému súdu oznámila, že sa k stanovisku generálnej prokuratúry vyjadrovať nebude, pretože z obsahu samotného stanoviska vyplýva, že k prierahom v napadnutom konaní došlo.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

16. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010) a ich prípadné porušenie možno preskúmať spoločne.

17. Ústavný súd vo svojej judikatúre pravidelne zdôrazňuje, že účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. K tomu dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu, prípadne k nemu môže dôjsť aj iným zákonom predvídaným spôsobom nastolujúcim právnú istotu (IV. ÚS 469/2020).

18. Pri hodnotení, či došlo k porušeniu predmetných práv, ústavný súd v súlade s judikatúrou ESĽP berie do úvahy i) zložitost' veci vrátane povahy sporu a jeho významu pre účastníka konania; ii) správanie účastníka konania a iii) postup súdu. V súlade s judikatúrou ESĽP ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa.

19. Z ustanovenia § 96a ods. 8 Trestného poriadku vyplýva, že vlastník nehnuteľnosti, ktorá bola zaistená, má právo žiadať o zrušenie alebo obmedzenie zaistenia. O takejto žiadosti musí v prípravnom konaní prokurátor bezodkladne rozhodnúť. Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná sťažnosť. Ak sa žiadosť zamietla, vlastník nehnuteľnosti ju môže, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí 30 dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť; inak sa o nej nekoná. Týmto spôsobom sa postupuje aj v prípade, že bolo v trestnom konaní potrebné zaistiť nehnuteľnosť na zabezpečenie nároku poškodeného na náhradu škody, ako je to v prípade sťažovateľky.

20. Rozhodovanie o zrušení zaistenia nehnuteľnosti v trestnom konaní nemožno považovať za právne zložité. Ústavný súd nezistil a nikto z účastníkov ani netvrdil, že by dĺžka rozhodovania o návrhu sťažovateľky bola spôsobená skutkovou zložitost'ou. Navyše je potrebné uviesť, že v rámci výkonu dozoru prokurátora nad dodržiavaním zákonnosti v prípravnom konaní je prokurátor povinný v priebehu celého prípravného konania skúmať trvanie dôvodov zásahu do práv dotknutých subjektov trestným konaním vrátane zaist'ovacích úkonov. Ak by boli zistené skutočnosti odôvodňujúce zrušenie zaistenia nehnuteľnosti, prokurátor ich musí bezodkladne zohľadniť, a to bez ohľadu na to, či sa oprávnená osoba domáha zrušenia ich zaistenia (ako upozornila v svojom stanovisku k ústavnej sťažnosti aj samotná prokuratúra). Sťažovateľka k dĺžke rozhodovania svojím správaním neprispela.

21. O v poradí prvom návrhu sťažovateľky na zrušenie zaistenia nehnuteľností rozhodol prokurátor do 7 kalendárnych dní, o druhom dokonca v lehote štyroch dní. V prípade v poradí tretieho návrhu sťažovateľky, ktorý podala 23. augusta 2021, prokurátor rozhodol až 4. januára 2023, to znamená po uplynutí 16 mesiacov. Dĺžku uvedenej doby orgány prokuratúry odôvodňujú tým, že obvinení v trestnom konaní podali návrhy na postup podľa § 363 Trestného poriadku, ktoré majú mať prednosť pred rozhodovaním o návrhu sťažovateľky a z dôvodu ktorých bol celý spisový materiál postúpený na generálnu prokuratúru. Z dozorového spisu prokuratúry však ústavný súd zistil, návrhy obvinených na postup podľa § 363 Trestného poriadku boli doručené generálnej prokuratúre, ktorá ich postúpila úradu špeciálnej prokuratúry na vyjadrenie a určila lehotu do 15. októbra 2021, v ktorej žiadala aj o predloženie spisu. Úrad špeciálnej prokuratúry si vyžiadal od vyšetrovateľa vyšetrovací spis, ktorý mu bol predložený 7. septembra 2021 a spolu s dozorovým spisom ho predložil generálnej prokuratúre už 17. septembra 2021. Urobil tak napriek vedomiu o návrhu sťažovateľky a napriek tomu, že mu ešte ostával celý kalendárny mesiac na predloženie spisu podľa výzvy generálnej prokuratúry. Za daných okolností nemôže ústavný súd považovať argument odporcu o tom, že nemohol o návrhu sťažovateľky rozhodnúť, lebo nemal k dispozícii spis, za dostatočne dôvodný. V nasledujúcom období roku 2022 dochádzalo k opakovanému postupovaniu spisu z úradu špeciálnej prokuratúry na generálnu prokuratúru z dôvodu ústavných sťažností obvinených v trestnom konaní, čo dobu rozhodovania o návrhu sťažovateľky predĺžilo o celý kalendárny rok.

22. Funkcia vlastníctva spočíva v tom, že rovnako ako prvok zabezpečenia osobnej slobody v právnom štáte požíva osobitnú ochranu a je nedotknuteľné (PL. ÚS 29/05, IV. ÚS 281/2022). Trestný poriadok zakotvuje množstvo úkonov a inštitútov, ktorých realizácia v trestnom konaní je vždy spojená so zásahom do základných práv a slobôd zúčastnených subjektov trestného konania, pričom od intenzity zásahu sa odvíja aj prísnosť právnej úpravy, ktorá reguluje uplatnenie tohto inštitútu (II. ÚS 534/2021). V tomto prípade sa prísnosť právnej úpravy a zvýšená ochrana vlastníctva pretavuje do povinnosti rozhodnúť o návrhu na zrušenie zaistenia nehnuteľností bez odkladu, ako aj v práve žiadať o periodickú kontrolu oprávnenosti a trvajúcej dôvodnosti zaistenia. Nie je však úplne namieste prirovnávať naliehavosť rýchlosti rozhodovania o väzbe, kde je predmetom zásahu osobná sloboda jednotlivca, k potrebe rýchlosti rozhodovania o zaist'ovacom inštitúte, ktorý predstavuje zásah do vlastníctva, ako to naznačila sťažovateľka vo svojej ústavnej sťažnosti. Zaistenie nehnuteľností v trestnom konaní síce obmedzuje vlastníka nehnuteľností v nakladaní s jeho majetkom, nemá však vplyv na výkon ostatných oprávnení tvoriacich obsah vlastníckeho práva, nepredstavuje teda úplné pozbavenie vlastníckeho práva a má dočasnú povahu.

23. Napriek uvedenému však lehota 16 mesiacov rozhodovania o návrhu na zrušenie zaistenia nehnuteľností celkom zrejme v okolnostiach daného prípadu nespĺňa atribút bezodkladnosti, hoc aj menej prísne posudzovaný než v prípade rozhodovania vo väzobných veciach. Takáto dlhá doba rozhodovania o návrhu sťažovateľky pritom nebola spôsobená právnou či skutkovou zložitou veci, ale neefektívnym postupom odporcu. Vzhľadom na uvedené dospel ústavný súd k záveru, že postupom úradu špeciálnej prokuratúry pri rozhodovaní o návrhu sťažovateľky na zrušenie zaistenia nehnuteľností došlo k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (bod 1 výroku nálezu).

24. Nad rámec uvedeného ústavný súd k argumentu generálnej prokuratúry o nutnosti opakovaného postupovania celého spisového materiálu na účely vyjadrovania sa k ústavným sťažnostiam obvinených na generálnu prokuratúru poznamenáva, že vnútorné procesy v rámci orgánov prokuratúry, v rámci ktorých sa generálna prokuratúra vyjadruje k ústavným sťažnostiam aj v prípade, ak tieto smerujú voči podriadeným orgánom prokuratúry, si vyžaduje, aby sa tomuto postupu adekvátne prispôsobila aj administratívna organizácia práce. Takéto okolnosti nemôžu byť na ťarchu účastníka a jeho základného práva, aby sa o jeho veci (žiadosti, návrhu, podaní) rozhodlo bez zbytočných prieťahov.

25. Sťažovateľka v súvislosti s prieťahmi v postupe úradu špeciálnej prokuratúry namieta aj porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy bez ďalšieho odôvodnenia. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov nespadá pod ochranu čl. 46 ods. 1 ústavy, pokiaľ namietané porušenie tohto základného práva nedosahuje takú intenzitu, že s ohľadom aj na ďalšie konkrétne okolnosti daného prípadu by bolo možné uvažovať o odmietnutí spravodlivosti (napr. IV. ÚS 242/07). V okolnostiach prípadu sťažovateľky dospel ústavný súd k záveru, že intenzita zistených prieťahov nevedie k takému stavu, ktorý by bolo možné posúdiť ako celkové odmietnutie prístupu k spravodlivosti postupom úradu špeciálnej prokuratúry, a preto ústavnej sťažnosti v tejto časti nevyhovelo (bod 4 výroku nálezu).

26. Napokon ústavný súd posúdil sťažovateľkou namietané porušenie jej základného práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 1 ods. 1 a 2 dodatkového protokolu. Ústavný súd

už vo svojej judikatúre uviedol, že pri zaistení majetku podľa § 50 ods. 1 Trestného poriadku ide o nárok občianskoprávny, ktorý sa tiež riadi ustanoveniami druhého odseku čl. 1 dodatkového protokolu. Jeho cieľom nie je zbaviť majetku jej vlastníka, ale dočasne obmedziť jeho vlastnícke právo s cieľom zabezpečiť náhradu prípadnej škody spôsobenej trestným činom. Zaistenie majetku (v tomto prípade nehnuteľností) podľa § 50 Trestného poriadku považuje ústavný súd za zákonné obmedzenie vlastníckeho práva, ktoré sleduje legitímny cieľ (II. ÚS 480/2021).

27. V zmysle judikatúry ESLP musí byť pri každom zásahu do pokojného užívania majetku nastolená spravodlivá rovnováha medzi legitímnym záujmom, ktorý je zaistením majetku sledovaný, a medzi ochranou práv jednotlivca (rozsudok Bruncróna proti Fínsku, č. 41673/98, § 65 – § 67, 16. 11. 2004). Otázka nastolenia spravodlivej rovnováhy prichádza do úvahy vtedy, ak bol zásah do pokojného užívania majetku zákonný a nebol svojvoľný (rozsudok Maniscalco proti Taliansku (dec.), č. 19440/10, § 55, 2. 12. 2014). Pri skúmaní otázky zachovania spravodlivej rovnováhy, resp. primeranosti zaistenia majetku, je potrebné v zmysle judikatúry ESLP vziať do úvahy aj dĺžku zaistenia majetku, rozsah zaistenia majetku v pomere k účelu zaistenia, dôležitú úlohu môžu hrať aj okolnosti na strane osôb, ktorých sa zaistenie majetku týka, najmä ich sociálna a osobná situácia, zdravotný stav, rodinné pomery a vplyv zaistenia majetku na uspokojovanie základných životných potrieb (II. ÚS 480/2021).

28. Z odôvodnenia ústavnej sťažnosti však nevyplývajú žiadne argumenty sťažovateľky, ktoré by boli spôsobilé spochybniť zákonnosť zásahu do jej majetkových práv, legitimitu jeho cieľa alebo primeranosť uvedeného zásahu. Navyše, v konaní o tejto ústavnej sťažnosti, kde rozsah prieskumu ústavného súdu bol určený jej petitom, sa ústavný súd zaoberal dĺžkou rozhodovania o jednom zo sťažovateľkou podaných podaní na zrušenie zaistenia majetku, nie samotným rozhodnutím. Inými slovami, ak odporca o návrhu sťažovateľky rozhodoval neprímerane dlho, ešte samo osebe neznamena, že samotné zaistenie nehnuteľností nespĺňa uvedené kritériá ústavnosti a sťažovateľka to ani netvrdí. Na základe uvedeného preto dospel ústavný súd k záveru, že v okolnostiach prípadu sťažovateľky nedošlo k porušeniu jej základného práva na ochranu vlastníctva a na ochranu majetku postupom úradu špeciálnej prokuratúry, a preto ústavnej sťažnosti v tejto časti nevyhovel (bod 4 výroku nálezu).

29. O návrhu sťažovateľky na zrušenie zaistenia nehnuteľností napokon úrad špeciálnej prokuratúry rozhodol uznesením č. k. VII/2 Gv 22/23/1000-2 zo 4. januára 2023, preto ústavný súd nevyhovel ústavnej sťažnosti ani v časti, v ktorej sťažovateľka požadovala vyslovenie príkazu konať (bod 4 výroku tohto nálezu).

V.

Primerané finančné zadost'učinenie

30. Sťažovateľka si v ústavnej sťažnosti uplatnila nárok na priznanie primeraného finančného zadost'učinenie vo výške 10 900 eur, ktorú vypočítala ako 1 % z hodnoty nehnuteľností. Sťažovateľka tvrdí, že pre neistotu spôsobenú siahodlým konaním o návrhu na zrušenie zaistenia nevie, či môže alebo nemôže do nehnuteľností investovať a tak ich zveľaďovať.

31. Ústavný súd uvádza, že cieľom primeraného finančného zadost'učinenia je dovršenie ochrany základného práva v prípadoch, v ktorých nepostačuje len samotné vyslovenie porušenia práva, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 469/2020). Ústavný

súd uvádza, že prvotným dôvodom obmedzenia vlastníckeho práva sťažovateľky v prebiehajúcom trestnom konaní je samotné zaistenie nehnuteľností v jej vlastníctve, ktorého dôvodnosť a rozsah neboli predmetom tohto konania pred ústavným súdom. Ústavný súd v tomto konaní skúmal postup úradu špeciálnej prokuratúry v súvislosti s namietanými priet'ahmi v konaní. Vzal pritom do úvahy osobitnú ochranu, ktorú požíva vlastnícke právo, zákonom stanovenú povinnosť rozhodnúť bezodkladne a skutočnosť, že priet'ahy v konaní boli spôsobené najmä neefektívnym postupom úradu špeciálnej prokuratúry. Ústavný súd považoval za primerané priznať sťažovateľke primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1 000 eur, vo zvyšnej časti jej návrhu nevyhovel (bod 4 výroku nálezu).

VI.

Trovy konania

32. V súlade s § 73 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov priznal ústavný súd podľa výsledku konania sťažovateľke nárok na náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia (bod 3 výroku tohto nálezu).

33. Pri výpočte náhrady trov konania ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Základná sadzba tarifnej odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2022 predstavuje v zmysle § 11 ods. 3 vyhlášky sumu 193,83 eur (1/6 výpočtového základu) a náhrada hotových výdavkov za každý úkon právnej služby podľa § 16 ods. 3 predstavuje sumu 11,63 eur (1/100 výpočtového základu). Trovy konania sťažovateľky pozostávajú z tarifnej odmeny právneho zástupcu sťažovateľky za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie ústavnej sťažnosti ústavnému súdu), ktoré boli všetky uskutočnené v roku 2022, spolu vo výške 387,66 eur (2 x 193,83 eur) a z nároku na náhradu hotových výdavkov právneho zástupcu v sume 23,26 eur (2 x 11,63 eur), spolu v sume 410,92 eur. Vzhľadom na to, že právny zástupca sťažovateľky je platiteľom dane z pridanej hodnoty, k tejto sume treba podľa § 18 ods. 3 vyhlášky pripočítať daň z pridanej hodnoty 82,18 eur.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. apríla 2023

Robert Šorl
predseda senátu